



Warszawa, 17 grudnia 2018 r.

Opinia do ustawy o Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości

(druk nr 1056)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa o Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości realizuje projekt strategiczny – „Polska Platforma Przemysłu 4.0”, który został przyjęty przez Radę Ministrów w średniookresowej strategii rozwoju kraju – *Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju*.

Podstawowym celem Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości, zwanej dalej „Platformą”, jest doprowadzenie do transformacji krajowego przemysłu do poziomu określanego jako Przemysł 4.0, a w następstwie wzrost produktywności polskich przedsiębiorstw. Zgodnie z art. 1 opiniowanej ustawy, Platforma ma działać na rzecz wzrostu konkurencyjności przedsiębiorców poprzez wspieranie ich transformacji cyfrowej w zakresie procesów, produktów i modeli biznesowych, wykorzystujących najnowsze osiągnięcia z dziedziny automatyzacji, sztucznej inteligencji, technologii teleinformatycznych oraz komunikacji pomiędzy maszynami oraz człowiekiem a maszynami z uwzględnieniem odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa tych rozwiązań.

Zadaniem Platformy będzie:

- 1) budowanie świadomości przedsiębiorców i promowanie korzyści wynikających z cyfryzacji przemysłu oraz wykorzystania nowoczesnych technologii teleinformatycznych;
- 2) wspieranie podnoszenia poziomu technicznego, technologicznego i organizacyjnego przedsiębiorców z uwzględnieniem procesów przetwórczych, logistycznych i energetycznych oraz cyfrowej integracji tych procesów;

- 3) promowanie i wspieranie stosowania przez przedsiębiorców inteligentnych systemów zarządczych, wytwórczych i dystrybucyjnych opartych o pozyskiwanie, gromadzenie, przesyłanie i analizę danych;
- 4) inicjowanie we współpracy z przedsiębiorcami projektów badawczych ukierunkowanych na rozwój inżynierii materiałowej, technik wytwórczych oraz nowych produktów;
- 5) prowadzenie działalności informacyjnej i szkoleniowej dla przedsiębiorców w zakresie cyfryzacji przemysłu;
- 6) proponowanie przedsiębiorcom rozwiązań z zakresu cyfrowej transformacji przemysłu, w tym zarządzania zmianą, wiedzą i innowacjami;
- 7) promowanie wśród przedsiębiorców:
 - a) zintegrowanych rozwiązań technologicznych zapewniających interoperacyjność,
 - b) tworzenia zaufanych systemów wymiany danych,
 - c) wzajemnego dzielenia się danymi,
 - d) zasad cyberbezpieczeństwa;
- 8) tworzenie mechanizmów współdziałania, dzielenia się wiedzą oraz budowania zaufania w relacjach pomiędzy podmiotami zaangażowanymi w proces transformacji cyfrowej, w szczególności z organizacjami pozarządowymi;
- 9) współpraca z podmiotami prowadzącymi kształcenie techniczne;
- 10) prowadzenie działalności na rzecz podnoszenia kapitału ludzkiego i społecznego, ze szczególnym uwzględnieniem cyfryzacji przemysłu;
- 11) współpraca międzynarodowa, w szczególności z innymi narodowymi platformami z państw Unii Europejskiej;
- 12) opiniowanie projektów założeń i projektów aktów prawnych dotyczących obszaru działalności Platformy;
- 13) udzielanie niefinansowego wsparcia z przeznaczeniem na transformację cyfrową.

Platforma będzie państwową osobą prawną. Fundatorem Platformy będzie Skarb Państwa, reprezentowany przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Do Platformy stosować się będzie przepisy ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach, z wyłączeniem przepisów o uprawnieniach właściwego starosty w stosunku do fundacji oraz prowadzeniu działalności gospodarczej służącej realizacji jej celów. Platforma nie będzie mogła prowadzić działalności, której celem jest osiągnięcie zysku.

Fundusz założycielski będzie stanowił dotacja w wysokości 2 000 000 zł przekazana przez Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw gospodarki oraz równowartość netto środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz innych składników majątku, stanowiących wyposażenie Platformy na dzień rozpoczęcia przez nią działalności, a przekazanych nieodpłatnie przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

Źródłami finansowania Platformy będą m.in. dotacje podmiotowe z budżetu państwa na realizację bieżącej działalności Platformy oraz dotacje celowe z budżetu państwa na finansowanie lub dofinansowanie działań służących realizacji celu Platformy, w tym kosztów realizacji inwestycji. W ustawie określono zasady przyznawania dotacji podmiotowej.

Organami Platformy będą Zarząd i Rada.

Zarząd będzie kierował działaniami Platformy i reprezentował ją na zewnątrz. W skład Zarządu będzie wchodził Prezes Zarządu oraz 2 pozostałych członków Zarządu, powoływanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Ustawodawca określił warunki jakie muszą spełniać członkowie Zarządu oraz określił zasady ich powoływania i odwoływania. Kadencja Zarządu będzie trwała 4 lata.

Organem opiniodawczym Platformy będzie Rada. W skład Rady będzie wchodziło nie więcej niż 21 członków powołanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Minister właściwy do spraw gospodarki będzie powoływał w skład Rady po jednej osobie wyznaczonej przez ministrów właściwych do spraw: szkolnictwa wyższego i nauki, rozwoju regionalnego, informatyzacji, energii, oświaty i wychowania, gospodarki morskiej, rozwoju wsi, zagranicznych, transportu, a także budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. Ponadto minister właściwy do spraw gospodarki powoła w skład Rady jednego swojego przedstawiciela oraz osoby będące przedstawicielami nauki i przemysłu. Ustawodawca określił warunki, jakie będą musieli spełniać członkowie Rady oraz zasady ich powoływania i odwoływania. Członkowie Rady nie będą otrzymywali wynagrodzenia. Kadencja Rady będzie trwała 5 lat.

Nadzór nad działalnością Platformy będzie sprawował minister właściwy do spraw gospodarki.

Platforma będzie udzielała niefinansowego wsparcia z przeznaczeniem na szkolenia, doradztwo, przedsięwzięcia integrujące przedsiębiorców w obszarze transformacji cyfrowej. Wsparcie będzie udzielane jako pomoc niestanowiąca pomocy publicznej albo pomoc *de minimis*. Beneficjentem wsparcia będą przedsiębiorcy, podmioty zarządzające klastrami

innowacyjnymi, podmioty statutowo działające na rzecz innowacyjności gospodarki oraz partnerzy społeczni i gospodarczy. Warunkiem uzyskania wsparcia będzie prowadzenie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Platforma będzie udzielała wsparcia po uprzednim ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Platformy informacji o naborze zgłoszeń. Nabór zgłoszeń na doradztwo będzie miał charakter ciągły. Wsparcie będzie udzielane na podstawie umowy.

Wniosek o wpis Platformy do Krajowego Rejestru Sądowego minister właściwy do spraw gospodarki złoży w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie opiniowanej ustawy.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 74. posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2018 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym (druk sejmowy nr 2960). Marszałek Sejmu skierował projekt do Komisji Gospodarki i Rozwoju do pierwszego czytania. Komisja Gospodarki i Rozwoju po przeprowadzeniu pierwszego czytania projektu oraz jego rozpatrzeniu na posiedzeniach w dniach 20 listopada i 4 grudnia 2018 r. wniosła o uchwalenie projektu w brzmieniu przedstawionym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 3063). W trakcie drugiego czytania zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu oraz 2 poprawki. Jedną z nich Sejm przyjął.

W trakcie prac nad projektem w Sejmie m.in.:

- 1) zrezygnowano ze wskazania ze siedzibą Platformy jest Warszawa; siedzibę ma określać statut Platformy;
- 2) wskazano, że środki – inne niż dotacja – na fundusz założycielski przekaże minister właściwy do spraw gospodarki;
- 3) dodano regulację umożliwiającą ministrowi właściwemu do spraw gospodarki odwołanie członka Rady, będącego przedstawicielem nauki lub przemysłu oraz określono zasady uzupełniania składu rady w takim przypadku.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) art. 7 ust. 3 – przepis określający, w jaki sposób od strony technicznej zostanie utworzony fundusz założycielski, powinien być zamieszczony pośród przepisów dostosowujących. Ma on bowiem jednorazowy charakter, podobnie jak pozostałe regulacje dostosowujące zawarte w ustawie (art. 27–30), a tym samym expiruje z systemu w momencie dokonania przewidzianych w nim czynności. Przepis art. 7 ust. 3 jest przykładem rozwiązania, o którym mowa w § 35 Zasad techniki prawodawczej. W myśl tej zasady, w przepisach dostosowujących reguluje się sprawy związane z dostosowaniem do nowej albo znowelizowanej ustawy jej adresatów, w tym organów lub instytucji. Przez dostosowanie rozumie się doprowadzenie do stanu, w którym nowo tworzona instytucja będzie spełniała warunki ustawowe i będzie mogła działać. Może to dotyczyć również kwestii wyposażenia takiej instytucji w majątek i środki obrotowe. Mając na względzie m. in. § 14 Zasad techniki prawodawczej, który określa strukturę aktu, proponuje się przeniesienie przepisu art. 7 ust. 3 do rozdziału 5 ustawy – *Przepis zmieniający, przepisy dostosowujące i przepis końcowy*.

Ponadto w art. 7 ust. 3 posłużono się skrótem myślowym, wskazując że to minister właściwy do spraw gospodarki wyposaży Platformę w składniki majątku, których wartość będzie się składała na fundusz założycielski. W rzeczywistości Platforma zostanie wyposażona w składniki majątkowe przez Skarb Państwa, w imieniu którego będzie działał minister właściwy do spraw gospodarki. Mając na względzie precyzję języka prawnego proponuje się zastosowanie w przepisie formuły analogicznej do użytej w art. 4 i art. 7 ust. 2 pkt 1 (składniki majątku przekazuje Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw gospodarki).

Podobna uwaga dotyczy art. 29. Przepis ten stanowi, że w przypadku likwidacji Platformy minister właściwy do spraw gospodarki przejmie jej mienie i zobowiązania do wysokości aktywów. Oczywiście jest jednak, że to nie minister, a Skarb Państwa przejmie mienie i zobowiązania zlikwidowanej Platformy. Trzeba bowiem pamiętać, że zgodnie z art. 34 Kodeksu cywilnego to Skarb Państwa jest w stosunkach cywilnoprawnych podmiotem praw i obowiązków, które dotyczą mienia państwowego (chyba że mienie należy do innych państwowych osób prawnych; minister nie jest państwową osobą prawną). Art. 44¹ § 1 Kodeksu cywilnego stanowi natomiast, że własność i inne prawa majątkowe, stanowiące mienie państwowe, przysługują Skarbowi Państwa albo innym państwowym osobom prawnym.

Propozycja poprawek:

w art. 7:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dotacja z budżetu państwa w wysokości 2 000 000 zł;”

b) skreśla się ust. 3;

po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Dotacja, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1, zostanie udzielona ze środków budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki. Środki z dotacji zostaną przekazane na rachunek bankowy Platformy.

2. W imieniu Skarbu Państwa minister właściwy do spraw gospodarki wyposaży nieodpłatnie Platformę w składniki majątku, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2.”;

art. 29 otrzymuje brzmienie:

Art. 29. W przypadku likwidacji Platformy Skarb Państwa, reprezentowany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, przejmuje jej mienie i zobowiązania do wysokości jej aktywów.”;

2) art. 9 ust. 1 pkt 4 – mając na względzie precyzję przepisu określającego źródła finansowania Platformy, proponuje się uściślenie, że źródłem takim może być zbiórka publiczna (o taką zbiórkę ustawodawcy zapewne chodziło), a nie jakakolwiek zbiórka. Trzeba mieć przy tym na względzie, że w myśl ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych, nie każda zbiórka jest zbiórką publiczną. Formułując propozycję poprawki wzięto również pod uwagę § 9 i § 10 Zasad techniki prawodawczej.

Propozycja poprawki:

w art. 9 w ust. 1 w pkt 4 po wyrazie „zbiórek” dodaje się wyraz „publicznych”;

3) art. 15 ust. 7 oraz art. 16 – art. 15 ust. 7 stanowi, że do członków Rady stosuje się odpowiednio wymienione w nim przepisy dotyczące członków Zarządu. W związku

z tym, że art. 15 ust. 7 nie odsyła do odpowiedniego stosowania art. 14 ust. 3, nasuwa się pytanie, czy na pewno zgodne z wolą ustawodawcy jest, aby w przypadku odwołania członka Rady w związku z zaistnieniem przesłanki, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub 2, albo śmierci bądź rezygnacji członka Rady, minister właściwy do spraw gospodarki nie uzupełniał składu Rady. W ustawie **brakuje** bowiem przepisu przewidującego uzupełnienie składu Rady w takich przypadkach. Jeżeli intencja była odmienna, należałoby przyjąć pierwszą z niżej zaproponowanych poprawek.

Ponadto w następstwie „przeniesienia” przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki z art. 15 ust. 3 (zob. art. 14 ust. 3 projektu, druk nr 2960) do ust. 5 tego artykułu (zob. art. 14 ust. 5 projektu, druk nr 2960), powstała wątpliwość, czy minister właściwy do spraw gospodarki będzie mógł odwołać z Rady swojego przedstawiciela (odwołanie fakultatywne). Przepisy art. 16 ust. 1 i 3 dotyczą bowiem wyłącznie członków Rady, będących przedstawicielami ministrów, o których mowa w art. 15 ust. 3, oraz członków, którzy są przedstawicielami nauki lub przemysłu. W ustawie **brakuje** regulacji dotyczącej odwołania członka Rady, będącego przedstawicielem ministra właściwego do spraw gospodarki. Skoro ustawodawca zdecydował się sformułować art. 16 ust. 1 i 3 zdanie pierwsze, powinien konsekwentnie – w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych – uregulować również kwestię, którą pominął.

Propozycja poprawek:

w art. 15 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

w art. 16 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw gospodarki może odwołać członka Rady będącego jego przedstawicielem. W takim przypadku minister właściwy do spraw gospodarki uzupełnia skład Rady, powołując nowego członka Rady na okres do końca kadencji.”.

Jakub Zabielski

Główny legislator